

Ágoston Tamás RENDES EMBER

Lezavar a pincébe,
mikor megtudja,
hogy elégtelent kaptam matematikából.

A pincében nem ég a villany,
nyáron is hideg van,
bokáig ér a talajvíz.

Fel-le sétál a szénporos ablak előtt,
őrzátozik,
időnként megáll, lehajol,
megkocogtatja az üveget.

Hangosan beszélget a szomszédasszonnyal,
aki ruhát tereget,
hogy én is halljam.

Ülök a kiégett televízió,
a nyílás alatt a sötétben,
felnyújtom a kezem,
mint az iskolában,
amikor jelentkezem,
hogy tudom a választ.

Nézem a fényt a tenyeremen.
Próbálom megfogni,
ujjaim közé zárni,
lenyelni,
mint egy apró, lángoló napot.

Lenyelni, mint apám ígéretét,
hogy rendes embert farag egyszer még belőlem.

kép | Nagy Gábor: Napfogyatkozás